

Montažstroj – pet let nogometne pop kulture

Montažstroj in Everybody goes to disco from Moscow to San Francisco – peta obletnica delovanja.

FOTO: Uroš Šušteršič

Priimek konstruktorja avtomatske puške Mihaila Timofejeviča Kalašnikova smo si na žalost preveč dobro zapomnili. On je bil tudi glavni junak konstruktorja Rap opere 101 Boruta Šeparovića in njegove ekipe Montažstroj iz Zagreba, s katero so se pred tremi leti predstavili slovenski publiki. Njihov spot Croatia in flame v režiji Ivana Roce je uporabljal ples v funkciji miru, ples, ki protestira in se je vrtel, predvsem v času vojne na Hrvaškem, na MTV. Neodvisno gledališče Montažstroj je erotični in agresivni mehanizem proizvodnje atrakcije in je s svojo najnovejšo predstavo Everybody goes to disco from Moscow to San Francisco proslavil peto obletnico delovanja.

Borut Šeparović, kaj se je dogajalo med spotom Croatia in flame, Rap opero 101 in vašo najnovejšo predstavo?

Šeparović: Precej vsega, vendar ne toliko javno. Snemali in tudi posneli smo CD ploščo High rise dance z Josipom Lisac, ki je zelo pop orientirana in je tik pred izidom. Predvsem pa smo pripravljali najnovejšo predstavo Everybody goes to disco from Moscow to San Francisco, katero smo premierno izvedli pred domačo publiko na Evrokazu – festivalu novega gledališča.

Kaj je Montažstroj?

Šeparović: Smo električna skupina. Združujemo visokorizični ples, akrobatiko, biomehaniko, ulični ples – vse po potrebi. Člani skupine nimajo akademske izobrazbe v smislu, da so obiskovali institucionalno šolo, profesionalci so v toliko, ker se s tem ukvarjajo vsakodnevno in to delajo zelo resno. Do rezultatov smo prišli sami, samo s študijem in raziskovanjem.

Člane v ekipi nisi menjal. Prvotni moški ekipi si v tej zadnji predstavi dodal dve ženski. Zakaj?

Šeparović: Razlika je v tem, da smo do sedaj teatralizirali nogometno kulturo (moška ekipa), sedaj imamo mešano ekipo, in ker so mešane ekipe zelo redke želimo oziroma smo se odločili, da skupaj teatraliziramo sex, pop kulturo, nasilje, nesporedume, netoleranco... vse kar nas v tem času obdaja. Naša zadnja predstava konstatira neka dejstva, združuje zahodne izkušnje z lokalnimi (nasilje, vojna), slike, ki se zrcalijo v predstavi so stik vzhoda in zahoda brez večjih sporočil, saj nam jih devedeseta leta niti ne ponujajo. Rekel bi nekakšen postkomunizem, postkomunistična realnost.

Ali si bolj koreograf ali režiser?

Šeparović: Akademsko ne eno, ne drugo. Koreografiram kolikor je to potrebno. Za naš zadnji projekt sem uporabljal enako gledališče, kot plesne prijeme. Vse to združujem v predstavo. Zelo pomembna mi je glasba. Že od začetka delam s Hrvojem Crnčićem-Boxerjem, ki je zame idealen skladatelj, glasba pa je kljub vsemu izraz cele skupine.

Z zadnjo predstavo ste prepričali tudi žirijo na mednarodnem koreografskem tekmovanju v francoskem Bagnoletu. S kakšno nagrado ste se vrnili?

Šeparović: Dobili smo posebno nagrado žirije, katero so mislim letos na novo uvedli. Reakcije in mnenja so bila deljena, od zelo negativnih do zelo pozitivnih in mislim, da je ta nagrada rezultat teh deljenih mišljenj in zato posebna.

Med publiko sem opazila video artista Daliborja Martinisa. Mogoče to pomeni, da razmišljaš o adaptaciji predstave za kamero?

Šeparović: Dogovarjamo se, da predstavo prenesemo na video in če bo dovolj denarja bomo videodance tudi končali. Sam sicer nimam posebnega mišljenja o videodancu, mogoče zato, ker ga premalo poznam. Vse kar smo mi do sedaj delali za kamero je bil ples za clip oz. spot. Kako se nam bo posrečilo s predstavo pa je po mojem bolj odvisno od Daliborja Martinisa in ne toliko od nas.

Kaj misliš o slovenski plesni sceni?

Šeparović: V zadnjih dveh letih manj spremljam dogajanje v Sloveniji. Manj ste bili zastopani na Evrokazu in Tednu sodobnega plesa v Zagrebu. Kolikor vem je, da je veliko novih imen, novih energij, novih iniciativ in želel bi si, da se to dogaja tudi pri nas.

Publika v Zagrebu je bila nad predstavo navdušena, koga boste navduševali v prihodnje?

Šeparović: Povabljeni smo v Salzburg, Oldenburg, želeli bi se ponovno predstaviti slovenski publiki. Glede na nagrado v Franciji bomo začeli pripravljati novo produkcijo, katere koproducent bo sam festival Bagnolet.

(Barbara Drnač)